

Sygnatura akt I C 160/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2022 r. w K.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I powództwo oddala;

II zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. na rzecz strony pozwanej (...) z siedzibą w W. kwotę 287,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. wystąpiła z żądaniem zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1.483,98 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lutego 2022 r. do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie strona powodowa podała, że w dniu 7 lipca 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd A. (...) o nr rej. (...), będący własnością Ł. K. i R. K.. Pojazd ten był ubezpieczony u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia Autocasco.

Poszkodowani oddali samochód do naprawy w warsztacie (...), H. i E. (...). Według strony powodowej uzgodnione w umowie zlecenia naprawy stawki za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze mieszczą się w przedziale stawek stosowanych przez inne warsztaty na rynku. Strona powodowa podała dalej, że warsztat naprawczy sporządził w dniu 31.12.2021 r. kalkulację naprawy i przedłożył ją zakładowi ubezpieczeń celem uzgodnienia kosztów naprawy, stosownie do wymogów sformułowanych w OWU AC, a zakład ubezpieczeń zweryfikował przedłożoną mu przez warsztat kalkulację naprawy. Strona powodowa podniosła, że warsztat, wykonując naprawę, nie uwzględnił zastosowanych przez zakład ubezpieczeń potrąceń jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy. Według strony powodowej działania warsztatu naprawczego wyczerpały formułę uzgodnienia kosztów naprawy w myśl przepisów OWU AC i wykonawca usługi wystawił fakturę Vat na rzecz poszkodowanych właścicieli pojazdu. Strona powodowa podała dalej, że poszkodowani zawarli w dniu 9 listopada 2021 r. umowę o przelew wierzytelności z (...) H. Ś., H. i E. (...), która z kolei dnia 25.01.2022 r. zawarła umowę o powierniczy przelew wierzytelności z (...) sp. z o.o. z siedzibą w G..

Strona powodowa podała, że zakład ubezpieczeń wypłacił odszkodowanie w kwotach 341,79 i 8.284,88 zł. Do zapłaty pozostała, zdaniem strony powodowej, kwota 1483,98 zł (netto 1.206,49 zł netto) wynikająca z przyjęcia innej stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę w pojeździe marki A. w związku z łączącą ją z właścicielami pojazdu umową ubezpieczenia auto – casco w wariantcie serwisowym, zawartą według reguł Ogólnych Warunkach Ubezpieczeń Komunikacyjnych. Strona pozwana wskazała, że wypłaciła odszkodowanie w ostatecznej kwocie 10.576,67 zł. Podała ponadto, że podstawą ustalenia odszkodowania był przedstawiony przez zakład naprawczy kosztorys naprawy opiewający na kwotę 12.110,65 zł. Strona pozwana wskazała, że przyjęte koszty robocizny w wysokości 250,00 zł netto za roboczogodzinę, zostały zweryfikowane do kwoty 140,00 zł netto i ta okoliczność jest przedmiotem sporu w niniejszym procesie.

Strona pozwana powoła się na regulacje zawarte w przepisie § 17 ust 3 pkt 2 OWU stanowiącym, że wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):
 - a) w wariantcie serwisowym i optymalnym – w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działającego na terenie województw, w którym znajduje się warsztat.....

Strona pozwana wskazała, że w świetle wyżej wskazanych uregulowań, bez znaczenia dla zakresu jej odpowiedzialności było ustalenie między poszkodowanym a zakładem naprawczym stawki za roboczogodzinę w wysokości 250,00 zł netto, albowiem strona pozwana ustaliła tę stawkę na 155,00 zł netto tj. w wysokości jaka stosują Autoryzowane Stacje Obsługi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 listopada (...). doszło do kolizji, w wyniku której został uszkodzony należący do Ł. K. i R. K. samochód A. (...) o nr rej. (...).

Pojazd ten ubezpieczony był w (...) S.A. w W. w ramach ubezpieczenia auto-casco w wariantcie serwisowym.

/okoliczności bezsporne/

Stanowiące integralną część umowy ubezpieczenia Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) przewidywały m. in. że wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):
 - a) w wariantcie serwisowym i optymalnym – w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działającego na terenie województw, w którym znajduje się warsztat.....

/dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) znajdujące się w aktach szkodowych/

W dniu 9 listopada (...). właściciele pojazdu oddali samochód do naprawy do warsztatu (...) H. Ś., H. i E. (...) z siedzibą w L.. W tym samym dniu Ł. K. i R. K. zawarli z wyżej wskazaną spółką jawną umowę przelewu wierzytelności świadczeń przysługujących właścicielom pojazdu z umowy ubezpieczenia AC w związku ze szkodą do jakiej doszło w wyniku zdarzenia z 7 listopada 2021 r.

/dowód: umowa zlecenia naprawy pojazdu, umowa przelewu wierzytelności – k – 12 i 13/

Warsztat dokonał naprawy pojazdu ustalając wysokość należności z tego tytułu na kwotę 12.110,65 zł. Na koszty ten składały się koszty robocizny w wysokości 3.905,25 zł i koszty części zamiennych w wysokości 8.205,40 zł. Określono nakład prac blacharskich na 4,7 roboczogodziny, a prace lakiernicze na 8 godzin. Stawka za roboczogodzinę tych robót wynosiła 307,50 zł (250,00 zł netto).

Po przesłaniu kosztorysu naprawy i faktury do ubezpieczyciela zaakceptował on wskazane koszty części zamiennych i ilość roboczogodzin potrzebnych na wykonanie naprawy. Przyjął jednak, że stawka za roboczogodzinę robót blacharskich i lakierniczych powinna wynosić 155,00 zł netto, a więc koszt tych robót w wartości brutto powinien wynosić 2.421,25 zł.

Łącznie z zapłaconą wcześniej zaliczkowo kwotą 2.341,79 zł ubezpieczyciel wypłacił spółce wykonującej naprawę kwotę 10.626,67 zł.

/dowód: kalkulacja kosztów naprawy, faktury znajdujące się w aktach szkodowych – k-21, 32,37,85 tych akt/

W dniu 25 stycznia 2022 r. doszło pomiędzy (...) H. Ś., H. i E. (...) z siedzibą w L. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. do umowy o przelew wierzytelności, gdzie cedent przelał na cesjonariusza wierzytelność z tytułu należnego odszkodowania dotyczącego szkody w pojeździe A. (...).

/dowód: umowa o przelew powierniczy – k – 15/

Wysokość średnich stawek za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych w województwie dolnośląskim, stosowane przez zakłady zrzeszone w organizacjach rzemieślniczych (...) nie przekraczała 155,00 zł netto, kształtowała się na poziomie od 120,00 zł do 180,00 zł.

/dowód: Raport Rzecznika (...) publikowany w internecie/

Sąd zważył co następuje:

Ustaień powyższych sąd dokonał na podstawie treści dokumentów obrazujących przebieg postępowania likwidacyjnego związanego z likwidacją szkody w pojeździe A. (...), który objęty był ubezpieczeniem auto-casco u strony pozwanej. Prawdziwość tych dokumentów nie budziła zastrzeżeń żadnej ze stron. Sporna była w zasadzie tylko jedna kwestia, a mianowicie zastosowana przez zakład naprawczy stawka za roboczogodzinę robót blacharskich i lakierniczych. Ściślej rzecz ujmując, chodziło o zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), które zastrzegały dla (...) określenie stawki za roboczogodzinę w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się warsztat.

Trafnie strona powodowa powołuje się na treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 31 stycznia 2012 r., że „nie sposób przyjąć, iż naprawa szkody w wariantcie serwisowym będzie polegała jedynie na aprobowaniu przez ubezpieczającego zweryfikowanych kosztów naprawy przez ubezpieczyciela. Sama okoliczność zgłoszenia kosztorysu do uzgodnienia przez ubezpieczającego przed podjęciem naprawy z wyznaczeniem terminu ubezpieczycielowi do zajęcia stanowiska, spełnia przesłankę uzgodnienia kosztów naprawy i skutkuje rozliczeniem w wariantcie serwisowym. W przypadku niemożności porozumienia się stron w kwestii weryfikacji kosztów przez ubezpieczyciela, ubezpieczający nie jest zobowiązany przyjąć arbitralnej decyzji ubezpieczyciela, może się bowiem od niej odwołać.”

Trzeba stwierdzić, że w świetle umowy ubezpieczenia i regulacji Ogólnych Warunków Umów ubezpieczyciel nie ma prawa określać wysokości stawek w poszczególnych zakładach naprawczych, ma prawo jednak określać w jakim zakresie będzie pokrywał koszty naprawy. Oczywiście ustalenia ubezpieczyciela w tym zakresie nie mogą być arbitralne, a w szczególności nie mogą być nieprawdziwe. Określenie „średniej ceny usług...” może być trudne dla ubezpieczającego, dlatego też w OWU wskazano, że chodzi o „stawkę za roboczogodzinę ustaloną przez (...)” Tutaj

należy oczywiście wskazać, że pojęcie „średniej ceny usług” jest mało ostre, niemniej weryfikowalne w oparciu o dane z warsztatów naprawczych i takie dane posiada zakład ubezpieczeń.

Obydwie strony wnosily o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność określenia średnich rynkowych stawek za roboczogodzinę usług blacharskich i lakierniczych. . Sprawa toczyła się z zastosowaniem przepisów o postępowaniu uproszczonym. W myśl przepisu art. 505⁷ § 1 k.p.c. ilekroć ustalenie zasadności lub wysokości świadczenia powinno nastąpić przy zastosowaniu wiadomości specjalnych, od uznania sądu zależy powzięcie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy albo zasięgnięcie opinii biegłego. Przepis art. 505⁷ § 2 k.p.c. stanowi, że opinii biegłego nie zasięga się, jeżeli jej przewidywany koszt miałby przekroczyć wartość przedmiotu sporu, chyba że uzasadniają to wyjątkowe okoliczności.

Prawdopodobny koszt opinii biegłego przekraczałby wartość dochodzonego roszczenia albo byłby do niego zbliżony, dlatego wniosek dowodowy w tym zakresie został oddalony.. Ponadto sąd dysponował danymi publikowanymi przez Rzecznika (...) (...), które pozwalały na weryfikację zwrotu kosztów naprawy pojazdu według zasad określonych przez OWU. Jak wskazano wyżej z danych Rzecznika wynika, że średnie stawki za roboczogodzinę robót blacharskich i lakierniczych nie przekraczały przyjętej przez (...) kwoty 155,00 zł netto (strona pozwana w odpowiedzi na pozew podawała raz tę kwotę innym razem 140,00 zł), skoro ceny tych usług kształtowały się w województwie dolnośląskim w przedziale od 120,00 zł do 180,00 zł.

Należy jeszcze raz podkreślić , że przedmiotem niniejszego postępowania nie była ocena zasadności zastosowania przez zakład naprawczy stawki 250,00 zł netto za wykonane usługi blacharskie i lakiernicze lecz prawo do określenia wysokości stawek przez ubezpieczyciela, których koszty będzie pokrywał w ramach łączącego ubezpieczyciela z właścicielami pojazdu stosunku ubezpieczeniowego auto-casco. Przyznanie takiego prawa w OWU Komunikacyjnych (...) nie może oczywiście sprowadzać się arbitralnego uprawnienia do określania takich stawek. Niemniej, by przydać sens regulacji zawartej w § 17 ust 3 pkt 2 lit a) (nie można bowiem wykluczyć znaczenia tej części umowy stron), trzeba odnieść się do weryfikowalnych danych. Jak wspomniano wyżej, ubezpieczyciel jako profesjonalista w tej branży posiadał dane o średnich stawkach za usługi blacharskie i lakiernicze i co najważniejsze, przy zwrocie kosztów naprawy uszkodzonego A. (...) posłużył się tymi miernikami.

Wszystko to pozwalało przyjąć, że ubezpieczyciel wywiązał się z obowiązku wypłaty całości należnego odszkodowania w ramach łączącej go z właścicielami pojazdu umowy auto – casco.

Powództwo strony powodowej podlegało więc oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. Na zasadzoną od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 287,00 zł składały się: 270,00 zł – zwrot kosztów zastępstwa procesowego, 17,00 zł zwrot kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.